

OB MESECU OTROKA

Srečanje varuhinj

V naši občini je približno 60 žena, ki varujejo otroke, pa niso organizirane v vzgojno varstveni organizaciji. Vsaka med njimi varuje dva do osem otrok.

Komisija za predšolsko vzgojo in varstvo otrok pri občinski Zvezi prijateljev mladine jih je ob Tednu in Mesecu otroka poklicala na krajši sestanek, da bi se spoznale, si izmenjale izkušnje in dobile odgovore na morebitna svoja vprašanja.

Vabilu se je odzvalo kar 24 varuhinj, največ tistih iz Polhovega Gradca, Iga, Škofljice, Krim-Rudnika in iz Brezovice, torej iz primestnih predelov. V uvodu jim je spregovorila predsednica komisije Marija Valovšek, v razgovoru pa so se varuhinje dotaknile predvsem problemov v zvezi s prehrano, vzgojo in nego otroka. Izrazile pa so tudi željo, da bi se še sestale. Prihodnji sestanek bo tako namenjen pripravi otrokove prehrane, o čemer bo nekaj več povedala patronažna sestra, kasneje pa se bodo posvetile izdelavi mehkih igrač. Predvideno je tudi srečanje z organiziranimi varuhinjami.

N. L. Č.

24. NOVEMBRA

Prometni kviz osnovnošolcev

V sredo 24. novembra bo ob 15.30 uri v osnovni šoli Polhov Gradec organizirano peto občinsko prvenstvo »kviz« tekmovalcev. Na tem tekmovalstvu, ki ga organizira tudi tokrat občinski svet za preventivo in vzgojo o cestnem prometu, naj bi sodelovalo kar največ ekip iz vseh osnovnih šol v občini.

Za tekmovalce in goste bo organiziran prevoz ob 14.00 uri izpred občinske zgradbe Trg MDB 7.

ZKO – Kulturni drobiž

L. ZBOR ŠOLSkih KULTURNIH DRUŠTEV – V dvorani občinske skupščine je bil pred kratkim zbor, ki so se ga polnoštevilno udeležili predstavniki šolskih kulturnih društev. Mladi predsedniki so predstavili delovne programe, ki so vezani na sodelovanje z občinsko zvezo kulturnih organizacij. Predsednica ŠKUD Eta Durjava, ki je podala izčrpano poročilo o opravljenem delu, je posebej naglasila, da srednje šole pri kulturnem delu ne nastopajo organizirano in ne ustanavljajo društev; posebej zanimivo je bilo tudi predavanje Marjana Beline, glavnega tajnika ZKOS, ki je opozoril, da je ŠKUD šola samoupravljanja in seme iz katerega naj raste kulturni program reformirane šole, kjer naj bi bila »ustvarjalnost edini organizirani temelj umetnostne vzgoje«.

SODELOVANJE SREDNJE ŠOLE ZA RAČUNALNIŠTVO IN VII. GIMNAZIJE VIČ – Kulturnoumetniško društvo »Ciril Kosmač« na bivši gimnaziji Vič že nekaj let ne deluje več. Tudi letos na šoli ne nameravajo oživeti društva. Z zvezo kulturnih organizacij bodo sodelovali preko kulturniških skupin: literarne, likovne, pevske, gledališke.

NASTOP DPD SVOBODA ŠKOFIJA za delavce iz bratskih republik. – Občinski sindikalni svet je organiziral nastop gledališke skupine, ki jo vodi režiserka Joža Repar; občinstvo je dramatizirano uprizoritev ciganske poezije spremljalo z aktivnim sodelovanjem. Posebej privlačen del uprizoritve je ples in glasba, ki so jo člani društva posneli po izvornih ciganskih melodijah. Doslej so imeli z »Večerom ciganske poezije« že 15 nastopov, predstavili so se celo v atriju Ljubljanskega magistrata.

KUD VELIKE LAŠČE – PREMIERA »NEZNANCA« Jožeta Javorška. Kulturno življenje v Velikih Laščah ne bo zamrlo. Gledališka skupina nastopa pred polno dvorano, saj se kljub naftni krizi vozijo na ogled nove krstne premiere rojaka Jožeta Javorška tudi iz oddaljenih krajev,

celo iz Ljubljane. Javorškovega »Neznanca« je režirala gostja iz ljubljanske RTV Marija Seme. Domačinka Marija Perhaj – ki jo slovensko kulturno občinstvo pozna kot pisateljico Marijo Gorše – (knjige: Očiščevanja, (1964), Krog (1966), Zid (1971), Stiskalnica (1980) – pa je že začela z gledališkimi vajami za »Krefle« Jožeta Potrča.

SODELOVANJE DRUŠTEV – Marta Praprotnik, dolgoletna igralka iz PD Horjul, bo pomagala pri režiji gledališke uprizoritve v KUD Žažar, ki se je že dve sezoni otepal z organizacijskimi težavami. Jože Gruden, predsednik KUD Velike Lašče, pa je obljubil strokovno pomoč KUD Rob, ki bi želelo postaviti na oder ljudsko igro; spodbuda bi lahko koristila tudi drugim društvom: medsebojna pomoč, izmenjava igralcev in skušenj, načrtnišča gostovanjska in programska politika naj bi bila režiser pregovora »V sloji je moč«.

POVEZOVANJE ŠOLA – DRUŠTVO – Na strokovnem posvetu vodij in mentorjev gledališke dejavnosti pri ZKO Ljubljana Vič-Rudnik je predsednica Marija Smuk govorila o petih skupinah motivacij, ki opredeljujejo uprizoritvene spodbude: I. zastarelo, spravevedarsko in izrazno lažnivo; II. gledališko izrazno začetništvo III. tradicionalni amaterizem s poudarkom na psihološki realistični igri in IV in V. preprečljivo, ustvarjalno v aktualno sporodilnost usmerjeno-gledališko iskanje ter ambicioznejši amaterizem, ki gre vstric s profesionalnim gledališcem (lahko v pozitivni ali negativni smeri). Ugotovila pa je, da v društvih gledališko življenje ne bo dobilo pravih temeljev, dokler se ne bo gledališka vzgoja začela že v osnovni šoli. Za spodbudo in zgled bo letos v okviru ŠKUD Polhov Gradec zrežirala Makarovičeve »Hišo tete Barbare«.

BARJANI ZA 30. OBLETNIKO DRUŠTVA – Na pobudo gledališke skupine, ki se vztrajno že leta in leta zbira okrog svoje prijubljene mentorice Tončke Melik – bodo letos uprizorili JALNOVE »BOBRE«, je poročala na 1. strokovnem posvetu gledalištnikov predsednica sekcije za gledališko dejavnost Irena Zadnikar. Delo je dramatizirala režiserka sama.

Na razstavi samorastnikov – članov delovnih kolektivov je v Klubu poslancev ob 10. KONGRESU ZSS sodeloval tudi **MARIN BEROVIČ** iz Kenjiškega inštituta Boris Kidrič v Ljubljani. Njegovi pasteli so zbudili splošno pozornost. Kritič Franc Zalar je o njegovih slikah zapisal, da »(bije Berovičev) slikarstvo neprestan boj s temo, boj, v katerem se zmaga vedno bolj nagiblje na stran človeka – umetnika in njegov plemeniti, brezmejni optimizem.«

PISALI SO NAM NAŠI ŠOLARJI

Avtobus in moja pot v šolo

Živim v Črnem vrhu, v šolo pa hodim v Polhov Gradec. Vozim se z avtobusom.

Do avtobusa je pot zelo dolga. Pozimi, ko je veliko snega, moramo največkrat gaziti, ker pot ni preorana. Zato moramo zelo zgodaj vstajati, če hočemo pregaziti včasih tudi visok sneg do avtobusne postaje. Največkrat smo premočeni do kože, posebno kadar sneg še naleta. Ponavadi je ob šestih zjutraj še trda noč, ko se zjutraj odpravimo od doma, zato ni na poti potem nič kaj prijetno, če je zraven snega in ledu ter miteža še tema. Včasih sploh ne vidim, kje je prava pot in jo mahnem kar po celem in neizhojenem snegu.

Pozimi tudi avtobus ne pride pravočasno na postajo. Včasih ga čakamo tudi po celo uro. Posebno zoprno je, če naleta takrat sneg ali pa če je hud mraz. Tudi že ne vem kako topli čevlji in obleka ne pomagajo, če moraš stati na mrzli postaji. Na avtobus pridemo potem skoraj otrpeli in z rdečimi nosovi. Takrat pridejo značilne bolezni, kot so gripa, prehladi, pljučnica...

Zato bi bilo bolje, če bi imeli do avtobusa vsaj kombi.

Buh Marija, 8. b. OŠ Polhov Gradec

Glasbena šola v Šentjoštu

V Šentjoštu je veliko zanimanje za glasbo. Mnogi bi radi hodili celo v glasbeno šolo. Ker je ni nikjer blizu našega kraja, se je naša knjižničarka Ivanka Kavčič, pozanimala in dala oglas v časopis, da rabimo učitelja, ki bi poučeval v glasbeni šoli. Javil se je profesor Janez Vidrih. Hitro smo se dogovorili in že 12. X. 1982 smo se prvič zbrali v osnovni šoli v Šentjoštu. Prišlo je 26 učencev. Učitelj je najprej preizkusil posluš. Nato smo se dogovorili, da bomo glasbeno šolo imeli ob torkih in petkih od 16. ure do 17.30. ure. Najprej bomo imeli teorijo, potem pa se bomo lotili igranja določenega instrumenta. Teorijo smo imeli že trikrat in se že kar nekaj naučili. Začeli smo in nadaljevali bomo.

Kavčnik Mateja, u. a. OŠ Polhov Gradec

Igrišče v Črnem vrhu

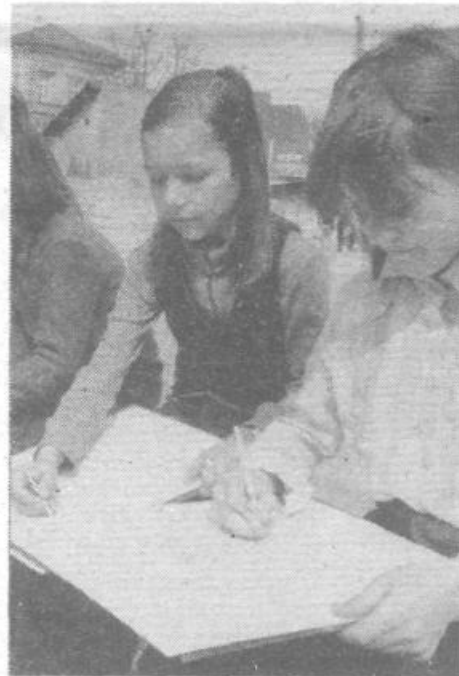
Mene moti to, da kadar smo na igrišču in igramo nogomet ali kaj drugega, nam velikokrat uide žoga po bregu. Kdor jo gre iskati, ga dolgo ni nazaj, ker žoga gre zelo daleč v gmajno. Morali bomo postaviti ograjo okoli igrišča, ampak kaj, ko je tako draga. Morala bi biti visoka vsaj 2 metra, drugače ni nič.

Na igrišču smo že velikokrat imeli mladinske delovne akcije. A največkrat pridemo samo mi bližnji, ampak nas je premalo. Samo enkrat se je zgodilo, da so prišli še od drugod, ampak to zato, ker je bila po akciji malica s klobasami in hrenovkami. Za pijačo smo se zmerom poskrbeli. Samo kaj pomaga, ker se vsi silijo, da bi več popili; potem pa se hvalijo, koliko steklenic so popili

kokte ali jupija. Zato bomo morali poskrbeti, da bodo dobili toliko, kot zaslužijo. Ne 7 steklenic, ampak 2.

Košir Marko, 8. b. OŠ Polhov Gradec

Pravljica današnjih dni

Sem Gašper Gantar. Živim na Vrhovcih. Zelo sem srečen, ker je moja edina nesreča, da moram paziti na očka in mamo. Z njima je veliko dela.

Ko se zjutraj zbudim in me predramita s svojim govorjenjem, hitro vstanem in že se začnemo težave. Za oblačenje potrebujemo skoraj uro, potem pa ju hitro odpeljem v službo. Ko se vrnem domov, izmučen in zadihan, vzamem avtomobil in se odpeljem na bencinsko črpalko in se postavim v vrsto za super. Bencinski tank se mi je spraznil, ko sem večer kot obseden divjal po mestu za pralnim praškom.

Kmalu sem dobil bencin, kupil nekaj malenkosti v Nami in že sem odšel po očka in mamo. Doma sem pripravil kosilo in poslastico, ker sta bila oba zelo lačna.

Po kosilu sem pospravil hišo in opral avto. Po dobro opravljenem delu pa sem odšel pogledat v trgovino Merkator za maslo. Kmalu nato se je naredila noč. Pogledal sem časopis Delo in opazil, da je v kinu Union dober film. Očka in mami sem postlal posteljo in ju spravil spat, ugasnil luč, zaklenil hišo in se odpravil proti kinu. Spotoma sem pobral tudi prijatelje, da bi bilo bolj veselo.

Po končani predstavi sem se odpravil domov. Pripravil sem si večerjo in steklenico piva, potem sem se umil in odšel spat. Ob misli, da imam bencin in maslo, sem sladko zaspal.

Gašper Gantar, 5. b. razred OŠ Vlado Miklavc Vrhovci

Izlet na Grmado

Bila je sobota. Jutro je bilo megleno. Ob pol sedmih smo se planinci z avtobusom odpeljali v Polhov Gradec.

Peš smo jo mahnilo po asfaltirani cesti. Kmalu smo zavili na stezo. Hitro smo hodili po vznožju hriba. Kdaj pa kdaj se nam je s pobočja pokazal razgled. Prišli smo do hiš. Na položnem pobočju je stala cerkev. Tam je ležalo deblo na katerega smo se vsedli in pojedli jabolko. Po kratkem počitku smo nadaljevali pot. Proti vrhu smo hodili po strmem pobočju. Morali smo paziti, da ni komu spodrsnilo. Pričelo je močno pihati. Veter je razpihal meglo in pokazalo se je sonce. Proti vrhu Grmade smo se vzpenjali počasi. Grmada ima priroten vrh. Na vrhu smo se vsedli na klopec in malicali. Z daljnogledom smo opazovali hiše v dolini. Pred odhodom z Grmade smo dobili tudi žig v planinsko knjižico.

Nazaj smo se vračali po drugi poti. Med potjo smo se ustavili v Belški grapi, kjer je med bitko za svobodo padel narodni heroj Vladimir Dolničar-Rudi. Prižgali smo mu svečko in položili cvetje. Po njem se imenuje tudi naš pionirski odred. Prišli smo na Katarino, kjer smo se malo odpočili in nadaljevali pot v Žerovnik. Ker nam je ušel avtobus, smo pot do Dobrove nadaljevali peš. Tako se je končal planinski izlet na Grmado. Bilo je zelo lepo.

Irt Gregor učencec 3. b. raz. OŠ 7. maja DOBROVA pri Ljubljani

Delovna akcija

Učenci od 5. – 8. razreda COŠ Horjul smo imeli delovno akcijo 28. 9. 1982.

Po malci smo se razdelili na štiri skupine. Obiskali smo kmetije na Samotorci, Korni-Slevci, Vrzdencu, ena skupina je urejala šolski vrt. Za to akcijo smo se odločili, da bi pomagali kmetom pri spravilu jesenskih pridelkov.

Na Slevci smo pri kmetu Maroltu pobirali slive. Razdelili so nam posode, v katere smo pobirali slive. Med počitkom smo popestrili prosti čas z igrami in pogovori. Bilo je toliko sliv, da nismo uspeli vseh pobrati. Na Samotorco smo odšli k Jeralovim. Tja smo prispeli ob 10.30. Po počitku smo odšli na njivo obirati koruzo. Pri ličkanju smo se pogovarjali, šalili, da nam je čas hitro minil. V Kisovnik k Trčkovim smo prispeli okoli devete ure. Po počitku smo poželi in obrali koruzo in jo potem ličkali. Pri tem smo si pripovedovali šale in podobno. Po

kosilu smo še nekaj časa delali, potem smo odšli proti domu.

Nekateri učenci so ostali v Horjulu in urejali šolski vrt. Po končanem delu na vrtu smo se odpravili proti šoli, kjer smo opravili marsikatero koristno delo. Končali smo mnogo prej, kot smo pričakovali.

Marolt Štefka Celarc Sonja Košir Veronika Filipič Tanja COŠ Horjul

Zanimiva prireditve

Po pionirski konferenci, 29. septembra, sta nas obiskala Matija in Mira Terlep. Prikazala sta nam celo vrsto starih instrumentov, ki že izumirajo, onadva pa jih še ohranjata. Ti instrumenti so: žvegla, oprekel, trstenke, okarine, drumelca, dude, citre, lončeni bas, žlice, žaga, glavnik in buče. Navdušeni smo bili nad tem, kako sta privabljala glasove iz teh za nas nezanih instrumentov. Ob koncu nastopa sta nam povedala nekaj o svojem delu.

Koliko časa že igrata? Igrava in zbirava instrumente že 10 let. Od kod so ti instrumenti?

Največ jih imava iz Slovenije, imava pa jih tudi od drugod po svetu. Vseh skupaj jih je okrog 100. Najstarejša je žvegla (200 let), citre (okoli 100 let).

Zakaj sta se navdušila za zbirko ljudskih glasbil? Ljudska glasbila sva pričela zbirati zato, ker sva spoznala, da bodo ti instrumenti izumrli.

Kje še nastopata? Največ nastopava po solah. Prirejava pa tudi samostojne koncerte. Včasih nastopa z nama pevka, ki poje stare pesmi. Nastopala sva tudi v tujini pri zamejcih.

Ali lahko igrata na te instrumente tudi sodobne pesmi? Sodobnih pesmi ne moreva igrati na te instrumente. Nanje igrava le pesmi, ki so nastale v isti pokrajini kot instrument. Pesmi pa se učiva sama.

Tudi največji kričaji so prislunili glasovom teh instrumentov. Zato si želimo, da bi naši umetniki večkrat prišli med nas.

VRHOVEC BARBARA MAROLT ŠTEFKA GABROVŠEK MAJA COŠ I. bataljona Dolomitskega odreda Horjul

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga – 501-01-678-51542

Dinar za Pacug

Na žiro račun: NAŠA KOMUNA – honorar št. 15/82 462.95 din
Vplačilo z denarjem:
– BUČAR JOŽE IN MARIJA 2.000,00 din
KS VRHOVCI 1.750,00 din
– KK SZDL ROŽNA DOLINA obveznice 1.000,00din